

Чи Синьйой

Методичне забезпечення процесу формування художньо-аналітичних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі гри на духових інструментах

УДК 378:37.011.3-051.82(045):785:78.09:781.1
DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-2.16>

Чи Синьйой
аспірант кафедри музичного мистецтва
і хореографії
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
ORCID: 0000-0003-3950-9755

Стаття розкриває основні конструкти методичного забезпечення процесу формування художньо-аналітичних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі гри на духових інструментах. Зазначений вид умінь структурований за трьома компонентами: теоретико-семантичним, що передбачає сформованість операцій мислення відповідно до теоретичних методів та семантики мистецтва; методико-рефлексійним, який передбачає здатність добирати методи художнього втілення образу на основі рефлексії власного виконавського апарату, уявлень і репрезентацій як результату їх аналізу; художньо-інтерпретаційним, який концентрує аналітичні дії щодо пошуку і втілення художніх засобів виразності образу.

Освітній процес навчання гри на духових інструментах передбачає розвиток художньо-аналітичних умінь, що враховують специфіку інструментів гри на них. Зазначене актуалізує добір методичного забезпечення їх формування.

Мета статті – теоретично обґрунтувати модель методичного забезпечення процесу формування художньо-аналітичних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі навчання гри на духових інструментах.

Представлено етапи методики: семіотично-настановний, методико-пошуковий, художньо-ментальний.

Обґрунтовано педагогічні умови, як-от: активізація комплексу аналітичної діяльності в роботі над музичним твором, стимулювання методичної самостійності та художньо-аналітичної ефективності у процесі навчання творів для духових інструментів, акцентуація інтеграції інтелекту й емоцій у виконавській інтерпретації музичних творів для духових інструментів.

Презентовано низку актуальних методів: абстрагування різних видів аналізу твору; синтезування результатів здійснення різних видів аналізу твору; текстові завдання; самооцінювання; методична самореферентність; пошук помилок та їх виправлення під час самостійної роботи; створення виконавсько-інтерпретаційних мал роботи над творами; наведення зв'язків аналізу ставлень ь емоційних реакцій на виконавську інтерпретацію творів.

Ключові слова: художньо-аналітичні вміння, методичне забезпечення, майбутні вчителі музичного мистецтва, гра на духових інструментах, педагогічні умови, методи.

Постановка проблеми. Аналітичні вміння майбутніх учителів музичного мистецтва – важлива складова частина їхньої професійної підготовки. Здобувач вищої музичної та музично-педагогічної освіти завжди стикається із завданням проаналізувати музичний твір щодо тих або тих проблем, з якими він стикається в освітньому процесі. Проте опанування операційного методу аналізу не завжди може цілком розв'язати проблему, оскільки види такого аналізу можуть бути різноманітні, а їх вибір передбачає деяку компетентність здобувача. Може бути обраний структурний аналіз, композиційний, аналіз форми, аналіз розвитку головних тем, тональний тощо. Окремо важливо здійснювати види аналізу, які зумовлені видом музичного інструмента, на якому грає здобувач. Зміст аналізу може бути різним, а завдання для всіх видів музичування на різних інструментах – однакові.

У контексті нашого дослідження актуалізовано проблему формування художньо-аналітичних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі гри на духових інструментах. По-перше,

звертаємо увагу, що порушена проблема є актуальною також і для майбутніх викладачів гри на конкретних духових інструментах. Це зумовлює необхідність визначити чіткі межі функціональності видів аналізу; по-друге, гра на духових інструментах, як і на будь-яких, передбачає врахування акустичних, механічних можливостей інструментів і психолого-фізіологічних властивостей того, хто навчається на них грати. До того ж варто врахувати художньо-образний, творчий ресурс здобувача, який визначає його здатність застосовувати різновиди аналізу саме під час роботи над інтерпретацією музичних творів.

У контексті зазначеного виокремлюємо художньо-аналітичні вміння як такі, що забезпечують процес художнього втілення образу твору шляхом проаналізованої драматургії його розгортання, засобів виразності, які здатні досягти максимально яскравої тембральної, інтонаційної, композиційно переконливої інтерпретації, що здійснюється завдяки комплексу видів аналізу та рефлексії власних виконавських можливостей і можливос-

тей інструмента. Основою такого комплексного художньо-аналітичного процесу стають художньо-образні уявлення, досвід художніх репрезентацій і сформованих звукових еталонів. Художнє втілення образу у процесі виконавської інтерпретації передбачає концентрацію різноманітних аналітичних дій, що мотивуються бажанням досягти найяскравішого звучання.

Володіння такими вміннями потребує спеціального методичного забезпечення, яке передбачає поетапне застосування педагогічних умов, методів і технологій, за потреби.

З огляду на інтерпретаційну значущість художньо-аналітичних умінь, постає питання їх формування для майбутніх учителів і викладачів музичних дисциплін, які навчаються грати на духових інструментах і здатні використовувати такі вміння під час розв'язання різноманітних педагогічних, виконавських, методичних, розвивальних завдань

Аналіз актуальних досліджень. Представляючи дослідження, які кореспондуються з означеною проблемою, звернемо увагу переважно на такі, що наближені до проблеми виконавської інтерпретації твору музиканта-інструменталіста, у процесі якої здійснюється аналітична діяльність. До таких можемо віднести дослідження Д. Вечер (2007), у якому порушується питання теоретичних і практико-методичних проблем виконавського аналізу твору, але на прикладі опанування творів фортепіанного репертуару. Виконавський аналіз розглянуто як одну зі складових частини діяльності виконавця в контексті художньої інтерпретації. Дослідник надає визначення поняття «виконавський аналіз» і «<...> типологію його головних алгоритмів», а саме: «<...> аналіз емоційних вражень та їхніх естетичних оцінок («емоційно-естетична програма»), «програму «змістовного поля» твору та її відображень у драматургії <...>», «<...> жанрово-стильовий комплекс, побудову виконавського «фактурного плану» твору і створення на його основі моделі майбутньої інтерпретації» (Вечер, 2007). Т. Тучинська (2009) розглядає феноменологію розуміння музичного тексту та вказує на аналітичні аспекти цього процесу. Дослідниця вказує на застосування «точних методів у теорії музики» (с. 7), інформаційний і кібернетичний підходи (с. 8), «параметричний аналіз взаємодії жанрових паралелей» (с. 9), аналізу комбінаторних методів (на прикладі творів В. Моцарта та В. Сильвестрова) тощо. О. Капічіна (2013) застосовує семіотичний аналіз у процесі роботи над музичним текстом. Ю. Чекан фактично здійснює глибинний інтонаційний аналіз, результатом якого стає уявлення «інтонаційного образу світу» (Чекан, 2009).

Усі представлені роботи належать радше до сфери музикології та мистецтвознавства. З педагогічного погляду розглядає виконавську інтерпретацію В. Крицький (2009); така інтерпретація

зумовлена герменевтичними вміннями, якими має володіти як виконавець – викладач гри на музичних інструментах, так і вчитель музичного мистецтва, який передає смисл твору засобами вербальної інтерпретації та володіє мистецтвом якісного виконавського показу. Зазначене знаходить відображення в доробках О. Олексюк, М. Ткач, Д. Лісун (2013), С. Шип (2023).

Говорячи про художній контент, який є змістом реалізації аналітичних умінь, наведемо такі доробки, які концентруються на проблемі художності твору та методичних аспектах формування розуміння, відчуття та відтворення художніх аспектів образу у виконавському процесі. Це праці українських і китайських учених: Г. Ніколаї, А. Линенко, І. Левицька (2019); Пань Шен (2021), О. Реброва (2029; 2023), Ю Янь (2023), інші.

Безпосередньо художньо-аналітичні вміння майбутнього вчителя музичного мистецтва представлено в доробку О. Плотницької (2005). Авторка розглядає такі вміння крізь призму міждисциплінарності. Саме це актуалізує її концепцію та тлумачення сутності художньо-аналітичних умінь, оскільки міждисциплінарність, зокрема в межах загальної музичної педагогіки, – важливий методологічний і методичний ґрунт. Міждисциплінарні зв'язки, на думку О. Плотницької, «<...> найбільшою мірою сприяють розвитку інтелектуальної сфери». Згідно з її тлумаченням, художньо-аналітичні вміння є складником інтелектуальних умінь (Плотницька, 2005). Вони проявляються під час застосування попередньо отриманих знань у нових ситуаціях. Саме такими умовами характеризується художньо-педагогічна діяльність майбутніх учителів музичного мистецтва.

Мета дослідження. Теоретично обґрунтувати методичне забезпечення процесу формування художньо-аналітичних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі навчання гри на духових інструментах.

Методологія дослідження. Методологія дослідження ґрунтувалася на когнітивно-семіотичному, інтенціонально-рефлексійному й інтегративно-творчому наукових підходах. Безпосередньо під час розроблення методичного забезпечення бралася до уваги компонентна структура художньо-аналітичних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі навчання гри на духових інструментах. Отже, у такому контексті було застосовано метод теоретичного моделювання. Серед актуальних для дослідження методів, що застосовувалися під час добору конструктів методичного забезпечення, також були аналіз наукових досліджень музикознавчого, методичного, музично-педагогічного, музикологічного характеру; узагальнення результатів педагогічних спостережень, досвіду виконавської та педагогічної діяльності.

Результати та їх обговорення. Аналіз досліджень із музично-педагогічної проблематики, метою яких є теоретичне розроблення й експериментальна перевірка методики формування окремих, досліджуваних феноменів, показав, що існує дві стратегії побудови таких метод. Перша – це розробка блоків, серед яких цільовий, методологічний, організаційний або організаційно-методичний і результативний. Друга – це вибір методології, що передбачає обґрунтування наукових підходів і визначення відповідно до них педагогічних принципів, але таких, що мають методичний наголос, контекст і забезпечують організаційну настанову на поетапне застосування педагогічних умов. Педагогічні умови в таких дослідженнях реалізуються, з одного боку, на основі педагогічних принципів і підходів (методологічний ґрунт умов), з іншого боку, мають чіткий розподіл методів відповідно до педагогічних умов.

Увесь комплекс методичних засобів зазвичай запроваджується поетапно. Окремі умови можуть мати й наскрізний характер. У нашому дослідженні, яке ґрунтується на аналізі теорії, практики, методики та досвіду, обрано другу стратегію. Отже, на основі обґрунтованої методології, що містить когнітивно-семіотичний, інтенціонально-рефлексійний та інтеграційно-творчий підходи та відповідні їм принципи (Чи Синьйю, 2023, с. 231), було розроблено поетапну теоретичну модель/конструкцію методичного забезпечення процесу формування художньо-аналітичних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі навчання гри на духових інструментах.

Стрижневою основою стали такі етапи реалізації ключових конструктів методичного забезпечення: семіотично-настановний, методико-пошуковий, художньо-ментальний.

Визначені етапи були зумовлені такою логікою: спочатку треба здобувачам усвідомити проблему формування художньо-аналітичних умінь як ресурсу, який забезпечує якісну інтерпретацію творів на основі осмислених, усвідомлених музичномовних атрибутів, з одного боку, та на основі художньо-образних уявлень, які стимулюють різноманітні смислові аналогії, асоціації з іншими творами, з реаліями, які можуть бути озвучені, мати свій звуко-тембральний еквівалент, з іншого.

Гра на духових інструментах потребує особливого ставлення до тембру й інтонаційної виразності, які нерідко супроводжуються різними поліхудожніми асоціаціями як виконавця, так і тих, хто сприймає твір. Але основою таких процесів стає музичний текст з усіма знаками, термінами, ремарками, що мають власну символіку. Без розуміння всієї текстової атрибуції неможливо досягти якісної виконавської та вербальної (пояснювальної) інтерпретації твору.

На другому етапі, який номіновано як «методико-пошуковий», здійснюється пошук засобів, що

дозволять досягти звукової матеріалізації уявного образу, його художнього втілення. Нерідко важливу роль тут відіграють власні можливості виконавця, його володіння акустичними властивостями інструмента. На цьому етапі художньо-аналітичні вміння потрібні для методичного самозабезпечення, вони активізуються здобувачем-виконавцем для пошуку шляхів подолання труднощів та досягнення бажаного звучання інструмента. Художній аналіз, який здійснюється з викладачем на заняттях, доповнюється аналізом засобів утілення художнього образу в самостійній роботі. Гра на духових інструментах супроводжується активізацією всіх фізіологічних ресурсів виконавця, які він має відчувати, адекватно оцінювати та здійснювати пошук методів саморозвитку, оскільки поради викладача важливі, але внутрішні відчуття виконавця є обов'язковим засобом утілення образу.

Останній етап передбачає сформованість художньо-аналітичних умінь в їх когнітивному, технічному, рефлексійному та методичному аспектах. Натомість творчий аспект, який ґрунтується на сформованому художньому мисленні, потребує досвіду, зокрема й художньо-ментального (Реброва, 2023). З огляду на це, наступний, завершальний етап було позначено як «художньо-ментальний».

Відповідно до змісту визначених етапів обиралися й педагогічні умови.

На першому етапі було застосовано таку педагогічну умову: *активізацію комплексу аналітичної діяльності в роботі над музичним твором*. Робота з текстом потребує різноманітних форм аналітичної діяльності. Починаючи з розбору музичного тексту, треба зосередити увагу здобувача на розумінні всіх його атрибутів, що становлять мову музичного мистецтва. Комплекс аналітичної діяльності розуміється як системно запроваджений двохшаровий процес осмислення засобів виразності, композиції, технічних складнощів, метроритму, що становлять перший шар аналітичних дій, що супроводжують розбір твору й осмислення образу твору та художніх засобів його розкриття, зокрема: аналіз фразування та їх смислового контексту, аналіз динамічних кліше відповідно до розкриття драматургії образу в контексті тематизму, аналіз агогіки й організації темпоритму як передачі явищ асоціативного порядку (дихання, коливання, хвилювання тощо), аналіз тембрового забарвлення тем і композиційних фрагментів відповідно до акустичних властивостей інструмента.

Під час запровадження першої педагогічної умови всі види аналізу є актуальними. Деякі аналітичні дії будуть повторюватися й на наступних етапах, набуваючи уточнень завдяки поглибленому зануренню у драматургію образу.

Відповідно до побудованої логіки методичного забезпечення під час запровадження першої

умови актуальними стають такі методи: абстрагування від цілісного аналізу твору для здійснення окремого виду аналізу; синтезування результатів здійснення різних видів аналізу твору; зіставлення результатів різних видів аналізу для усвідомлення їх зв'язків для розуміння музичної семантики твору й образу, який вона позначає. Для цього застосовуються різноманітні аналітичні завдання з нотним текстом.

На методично-пошуковому етапі застосовується така педагогічна умова: *стимулювання методичної самостійності та художньо-аналітичної ефективності у процесі навчання творів для духових інструментів*. Для навчання гри на духових інструментах дуже важлива самостійна методична компетентність виконавця, оскільки саме він відчуває свій анатомо-фізіологічний апарат і налаштовує його на виконання тих або тих художньо-інтерпретаційних завдань. Така методична самостійність надає змогу мобільно використовувати різноманітні види аналізу з огляду на власні потреби. Важливими стають пошуки компенсаторних механізмів виконавства, наприклад, коли є потреба проявити артистизм, виявити окремі виконавсько-комунікативні нюанси, з урахуванням можливості застосування техніки дихання не тільки як технології виконання, а й як художнього засобу виразності. Пошук таких методів не може здійснюватися поза різними видами аналізу художньо-виконавських завдань під час роботи над текстом. Такі завдання може надавати викладач, але він може спонукати здобувача самостійно виконати той або той вид аналізу для якіснішого відчуття техніки виконання з наголосом на художній контекст.

Методами на цьому етапі можуть бути такі, як: самооцінювання, зокрема після відеозапису виконання; методична самореферентність, що передбачає озвучування результатів самоаналізу виконання та застосування власних ресурсів, налаштування виконавського апарату та пошуку цікавих результатів художньо-аналітичної роботи; пошук помилок та їх подолання під час самостійної роботи.

На останньому етапі – художньо-ментальному – застосовується педагогічна умова: *акцентуація інтеграції інтелекту й емоцій у виконавській інтерпретації музичних творів для духових інструментів*. Ця умова не дарма запроваджується відповідно до змісту етапу, оскільки вона безпосередньо торкається творчої інтерпретації музичного тексту шляхом занурення в його програму, осмислення художньо-образного контексту, урахування особливостей різноманітних виконавських і композиторських шкіл створення та відтворення образу. У китайській музичній літературі для духових інструментів, зокрема й для саксофона, багато творів, що є обробкою китайської

народної музики. Це потребує особливих технік виконання, які зазвичай не застосовуються в європейській виконавській саксофонній культурі. Так, наприклад, музика твору «Кохання метеликів», що є обробкою Хе Чжаньхао і Чень Гана, заснована на народній казці «Лян Шаньбо і Чжу Інтай», яка є певним символом культури Китаю. Твір “Butterfly Lovers” може виконуватися західними інструментами, зокрема саксофоном. Але його національна оригінальність потребує спеціальних технік виконання на саксофоні, які не є традиційними для саксофонного виконавства.

Той факт, що саксофон як музичний інструмент має глобалізований процес розвитку, застосовується в різних стилях, жанрах і в різних культурах, актуалізує питання аналізу художньо-ментального аспекту щодо виконання й інтерпретації того або того твору.

Методами, які застосовуються відповідно до зазначеної педагогічної умови, були: створення виконавсько-інтерпретаційних мап роботи над твором; аналіз зв'язків між ставленням до твору й емоційним реагуванням на виконавську інтерпретацію; створення художньо-стильових інваріантів інтерпретації образу.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Отже, бачимо, що методичним забезпеченням процесу формування художньо-аналітичних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва та майбутніх викладачів гри на духових інструментах може бути системний комплекс поетапно застосованих педагогічних умов і методів.

Відповідно до семіотично-настановного етапу запроваджується така умова: активізація комплексу аналітичної діяльності в роботі над музичним твором, яка реалізується за такими методами: абстрагування від цілісного аналізу твору для здійснення окремого виду аналізу; синтезування результатів здійснення різних видів аналізу твору; зіставлення результатів різних видів аналізу для усвідомлення їхніх зв'язків для розуміння музичної семантики твору й образу, який вона позначає; творчі завдання з текстом.

Відповідно до методично-пошукового етапу застосовується така педагогічна умова: *стимулювання методичної самостійності та художньо-аналітичної ефективності у процесі навчання творів для духових інструментів*. Методи на цьому етапі такі: самооцінювання, зокрема після відеозапису виконання; методична самореферентність (озвучування результатів самоаналізу виконання та застосування власних ресурсів, налаштування виконавського апарату та пошуку цікавих результатів художньо-аналітичної роботи); пошук помилок та їх подолання під час самостійної роботи.

Відповідно до художньо-ментального етапу застосовується така педагогічна умова: *акцен-*

туація інтеграції інтелекту й емоцій у виконавській інтерпретації музичних творів для духових інструментів. Методи на цьому етапі пропонуються такі: створення виконавсько-інтерпретаційних мап роботи над твором; аналіз зв'язків між ставленням до твору й емоційним реагуванням на виконавську інтерпретацію; створення художньо-стильових інваріантів інтерпретації образу.

Подальші розвідки передбачають розбір конкретних прикладів художньо-аналітичних умінь відповідно до репертуару гри на саксофоні, а також висвітлення результатів, які отримані після завершення запровадження експериментального комплексу методичного забезпечення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вечер, Д. (2006). *Виконавський аналіз музичного твору: теоретичний і практико-методичний аспекти (на прикладі діяльності піаніста-інтерпретатора)*. (Автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства). Харківський державний університет мистецтв імені І. П. Котляревського. <http://www.disslib.org/vykonavskiy-analiz-muzychnoho-tvoru-teoretychnyi-i-praktyko-metodychnyi-aspekty.html>.
2. Капічіна, О. (2013). Музичний текст і твір у контексті семіотичного аналізу. *Вісник Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. Київ. Вип 1. С. 6–10.
3. Крицький, В. (2009). *Музично-виконавська інтерпретація: педагогічні проблеми музично-виконавської підготовки*. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя. 158 с.
4. Ніколаї, Г., Линенко, А., Левицька, І. (2019). Методичний супровід художньо-естетичного контенту виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова*. Серія 14 «Теорія і методика мистецької освіти», Вип. 27, 17–26.
5. Олексюк, О., Ткач, М., Лісун, Д. (2013). *Герменевтичний підхід у вищій мистецькій освіті*: колективна монографія. Київ: ун-т ім. Б. Грінченка. 150 с. <http://eprints.zu.edu.ua/6050/1/14%20стаття%20київ%20лінгвістичний.pdf>
6. Пань, Шен. (2021). *Методика формування художньо-педагогічної освіченості майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі фортепіанної підготовки*. (Дис. ... доктора філософії). ПНПУ ім. К. Д. Ушинського, Одеса.
7. Плотницька, О. (2005). Змістовно-структурна характеристика художньо-аналітичних умінь майбутніх учителів музики. *Теоретичні питання культури, освіти та виховання: збірник наукових праць*. Вип. 29. Київ: Видавничий центр КНЛУ, НМАУ, с. 39–42.
8. Реброва, О. (2019). Художньо-естетичні інновації мистецької освіти в підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва і хореографії. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського*, Вип. 4 (129), 13–23.
9. Реброва, О. (2023). *Теоретичне дослідження художньо-ментального досвіду у проєкції педагогіки мистецтва*: монографія. Друге видання, перероб. і доп. Суми, ФОП Цьома С. П. 310 с.
10. Тучинська, Т. (2009). *Розуміння музичного тексту: теоретико-інформаційний аспект*. (Автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства). Національна музична академія України імені П. І. Чайковського.
11. Чекан, Ю. (2009). *Інтонаційний образ світу*: монографія. Київ: Логос, 228 с.
12. Шип, С. (2023). *Музична герменевтика*: монографія. Суми: ФОП Цьома С. П. 144 с.
13. Ю, Янь (2023). *Формування художньо-образних репрезентацій майбутніх бакалаврів музичного мистецтва засобами фортепіанних програмних творів*. (Дис. ... доктора філософії). ПНПУ ім. К. Д. Ушинського, Одеса.

Methodical support for forming artistic and analytical skills of future musical art teachers in the process of playing wind instruments

Chi Xinyu

Postgraduate Student of the Department
of Musical Art and Choreography
The State Institution "South Ukrainian
National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky"
ORCID: 0000-0003-3950-9755

The article reveals the main constructs of methodical support for forming the artistic and analytical skills of future music teachers in the process of playing wind instruments. The specified type of skills is structured according to three components: theoretical-semantic, which involves the formation of thinking operations in accordance with theoretical methods and semantics of art; methodical-reflexive, which involves the ability to choose methods of artistic embodiment of an image based on reflection of one's own performing apparatus, ideas and images as a result of their analysis; artistic-interpretive, which concentrates analytical actions on the search and implementation of artistic means of the image expressiveness.

The educational process of learning to play wind instruments involves the development of artistic and analytical skills that take into account the specifics of instruments and playing them. This actualizes the selection of methodical support for their formation.

The aim of the article is to theoretically substantiate the model of methodical support for forming artistic and analytical skills of future music teachers in the process of learning to play wind instruments.

Stages of the methodology are presented as follows: semiotic-prescriptive, methodological and research-oriented, artistic-mental.

Pedagogical conditions are substantiated: activation of a complex of analytical activities in the work on a piece of music, stimulation of methodical independence and artistic-analytical efficiency in the process of learning works for wind instruments, accentuation of the integration of intellect and emotions in the performance interpretation of musical works for wind instruments.

A number of relevant methods are presented: abstraction of various types of analysis of the work; synthesizing the results of various types of work analysis; text tasks; self-assessment; methodical self-referentiality; finding mistakes and overcoming them during independent work; creation of performance-interpretation maps of work on pieces of music; linking the analysis of attitudes and emotional reactions to the performing interpretation of works.

Key words: *artistic and analytical skills, methodical support, future teachers of musical art, playing wind instruments, pedagogical conditions, methods.*